

Brez Kristusa tudi ni rešitve iz teme irpljenja in siromaštva. Koliko se je človeški duh v zadnjem času trudil, da s svojimi iznajdbami v industriji, tehniki, trgovini in v prometu pripravi človeštvu možnost sreče in izpopolnitve! To je hvalevredno. Grajo pa zažluzi težnja, človeka osrečiti brez Boga in proti Bogu in njegovim zapovedim. Spričo ogromnih naporov na socialnem in gospodarskem polju v zadnjem polstoletju je treba vprašati, ali so siromaki, ali je široka množica delavnega ljudstva postala srečnejša in zadovoljnejša?

Gredo k znanosti z vprašanjem Go-

spodovega predhodnika: »Ali si ti, ki ima priti?« Toda znanost, predvsem tista, ki je udana materializmu (nauku da ni duše ne Boga ne večnosti), jim kaže na opice kot pradede človeka. Ali je to tolažba? Gredo k organizaciji in politiki, vprašajoč: ali si ti, ki nam boš pomagala? Ona pa daje obljube ter zmigava z ramo. Gredo h kapitalu. Ali si ti? Toda gospostvo kapitalizma prinaša propadanje srednjega stanu in množveno bedo.

Zakaj ne gredo h Kristusu? On še vedno oznanja ubogim evangellj, to je, blagovest o svobodi in enakosti otrok božjih, o resnici božjega kraljestva, o

blaženosti drugega življenja in o zakonu ljubezni. In samo ljubezen, ljubezen do Boga in do bližnjega, osrečuje ljudi, trdosrčna sebičnost pa prinaša pogubo in nesrečo.

S takšnimi spoznanji v glavi in s takšnimi čustvi v srcu se pridružimo pastirjem, ki nas vabijo s seboj: »Pojdimo v Betlehem« (Luk. 2, 15). Pojdimo v duhu v Betlehem ter počastimo na svet rojenega Zveličarja, kot Dete ležečega v jasliah, z besedami stare slovenske božične pesmi:

»Bodi češčeno, Dete preblago,
samo ljubezen do nas Te rodi!«

Pravilnik.

za dosego prostovoljne podpore »Slovenskega Gospodarja« svojim celoletnim naročnikom v letu 1930.

1. »Slovenski Gospodar« se prostovoljno zaveže, da izplača onim svojim naročnikom na ozemlju lavantinske škofije, izvzemši Prekmurje, ki vplačajo celoletno naročnino za leto 1930., to je Din 32.— v času od 1. decembra 1929 do 30. marca 1930 v slučaju požara njihove stanovanjske hiše, v katero je »Slovenski Gospodar« prihajal, posebno podporo.

2. Podpora znaša Din 1.000 (entisoč), če pogori hiša tako, da ni mogoče v njej stanovati.

3. Podpora se ne izplača: ako je naročnik sam zažgal ali po kaznjivi zanikarnosti povzročil požar; ako je požar nastal vsled vojne, upora, eksplozije javnih zalog smodnika; ako je bila hiša prezavarovana; ako je povzročitelj požara (recimo železnica) škodo v celoti povrnll.

4. Pravica do podpore se začne o polnoči po dnevu vplačila celotne naročnine in traja do polnoči 31. decembra 1930.

5. Ugotovitev požara, vzrok požara, celotno ali delno škodo je potrditi pri župnem ali občinskem uradu. Pravico do podpore pa je izkazati s tem, da se sopošlje poštno potrdilo vplačila v rekomandiranem pismu upravi »Slovenskega Gospodarja«.

6. Podpora se izplača v celoti brez odbitkov po poštni nakaznici.

Pojasnilo: Ozemlje, na katero se razteza podpiranje, smo odločili: lavantinska škofija izvzemši Prekmurje, ker ima Prekmurje svoj lastni časopis.

Božična uganka.

Kako je rešiš? Vzemi prazen papir in pripravi lepilo. Z ostrimi škarjami razstriži sliko po ravnih črtah ter s temi izrezki sestavi sliko. Ko imaš sliko sestavljeno, nalepi na papir. V novoletni številki objavimo tudi mi sliko, kaka mora biti.

Nagrada: Vsi, ki uganko lepo rešijo imajo pravico dobiti veliko Slomškovo sliko, ki sicer stane 25 Din za znano ceno 5 Din. Naleptjeno sliko in znesek 5 Din je poslati na upravo »Slovenskega Gospodarja«, Maribor Koroška cesta 5. Na doposlane slike brez priloženih znamk se ne bo oziralo.

Januš Golec:

Trojni Božič.

Topolnikov Matevž v Bistrem grabnu si je pomogel sam do lepega imetja. Ljudje so pravili, da je bil v mladih letih hišpec. Mlin na Bistrici ter pravo kmečko oštarijo je kupil slučajno na dražbi. Plačal je pozneje vse poštene in še precej gotovine je imel razposojeno po okolici. Užival je sloves mlinarja, ker ni jemal krivične merice. Odvažali so izpod njegovih kamnov natlačene brente ter vreče. Ker je posedal dva para konj, je zbiral sam po hišah ob cesti žito ter pripeljal moko

na dom. Lesni vozniki so se radi oglašali v njegovi krčmi, ker je točil pristno vino in je postregel za male krajcarje z domačo svinjtno. Že v moških letih se je dobro oženil, ker je gledal na srce ter delavne roke.

Pri vsaki še tako obilno založeni hiši vedno nekaj manjka. Pri Topolnikovi hiši iz srečnega zakona ni bilo otrok. Da bi Matevž ne zaključil življenja brez dednega cilja, je pohčeral sirote Pepco, ki je prišla iz Nemčije po umrlih rudarskih starših na občino. Na ženinino željo je bila rejenka v dekliških letih vzgojena v mestnem zavodu. Pri obširnejšem gospodinjstvu je potrebna večja ter snažna roka in to še posebno v gostilni in v kuhinji.